

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 274

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

9 octombrie 2010

Numărul informării

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2010/C 274/01

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 260, 25.9.2010 .....

1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2010/C 274/02

Cauzele conexe C-395/08 și C-396/08: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte d'appello di Roma — Italia) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Tiziana Bruno, Massimo Pettini (C-395/08), Daniela Lotti, Clara Matteucci (C-396/08) (Directiva 97/81/CE — Acordul cadru privind munca pe fracțiune de normă — Egalitate de tratament între lucrătorii pe fracțiune de normă și lucrătorii cu normă întreagă — Calculul vechimii în muncă impuse în vederea obținerii unei pensii pentru limită de vârstă — Excluderea perioadelor nelucrate — Discriminare) .....

2

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

Numărul informării	Cuprins (continuare)	Pagina
2010/C 274/03	Cauza C-293/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landesgericht Innsbruck (Austria) la 14 iunie 2010 — Gebhard Stark/D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG	2
2010/C 274/04	Cauza C-312/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landesarbeitsgericht Köln (Germania) la 29 iunie 2010 — Land Nordrhein-Westfalen/Melanie Klinz	3
2010/C 274/05	Cauza C-313/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landesarbeitsgericht Köln (Germania) la 29 iunie 2010 — Landul Nordrhein-Westfalen/Sylvia Jansen	4
2010/C 274/06	Cauza C-323/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 5 iulie 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	5
2010/C 274/07	Cauza C-324/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 5 iulie 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2010/C 274/08	Cauza C-325/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 6 iulie 2010 — Doux Geflügel GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2010/C 274/09	Cauza C-326/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 6 iulie 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG/Hauptzollamt	6
2010/C 274/10	Cauza C-335/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel Craiova (România) la data de 6 iulie 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu/Claudia Norica Vijulan	7
2010/C 274/11	Cauza C-336/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel Craiova (România) la data de 06 iulie 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu/Victor Vinel Ijac	7
2010/C 274/12	Cauza C-344/10 P: Recurs introdus la 8 iulie 2010 de Freixenet, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 27 aprilie 2010 în cauza T-109/08 — Freixenet/OAPI	8
2010/C 274/13	Cauza C-345/10 P: Recurs introdus la 8 iulie 2010 de Freixenet, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 27 aprilie 2010 în cauza T-110/08, Freixenet/OAPI	9
2010/C 274/14	Cauza C-351/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 12 iulie 2010 — Zollamt Linz Wels	10
2010/C 274/15	Cauza C-361/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 19 iulie 2010 — Scrl Intercommunale Intermosane, ASBL Fédération de l'industrie et du gaz (Synergrid)/État belge	11

Numărul informării	Cuprins (continuare)	Pagina
2010/C 274/16	Cauza C-375/10: Acțiune introdusă la 27 iulie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei	11
2010/C 274/17	Cauza C-377/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunalul Dolj (România) la data de 26 iulie 2010 — Adrian Băilă/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu	12
2010/C 274/18	Cauza C-381/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) la 29 iulie 2010 — Astrid Preissl KEG	12
2010/C 274/19	Cauza C-382/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) la 29 iulie 2010 — Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth	13
2010/C 274/20	Cauza C-383/10: Acțiune introdusă la 30 iulie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei	13
2010/C 274/21	Cauza C-385/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 30 iulie 2010 — Elenca srl/Ministero dell'Interno	14
2010/C 274/22	Cauza C-389/10 P: Recurs introdus la 3 august 2010 de KME Germany AG, fostă KM Europa Metal AG, KME France SAS, fostă Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, fostă Europa Metalli SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 19 mai 2010 în cauza T-25/05, KME Germany AG, fostă KM Europa Metal AG, KME France SAS, fostă Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, fostă Europa Metalli SpA/Comisia Europeană	15
2010/C 274/23	Cauza C-390/10: Acțiune introdusă la 3 august 2010 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului	16
2010/C 274/24	Cauza C-391/10: Acțiune introdusă la 3 august 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei	16
2010/C 274/25	Cauza C-393/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 4 august 2010 — Dermot Patrick O'Brien/Ministry of Justice (anterior Department for Constitutional Affairs)	17
2010/C 274/26	Cauza C-349/10: Acțiune introdusă la 4 august 2010 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului	17
2010/C 274/27	Cauza C-395/10: Acțiune introdusă la 4 august 2010 — Comisia Europeană/Republica Franceză	18
2010/C 274/28	Cauza C-396/10: Acțiune introdusă la 4 august 2010 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului	18
2010/C 274/29	Cauza C-398/10: Acțiune introdusă la 5 august 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă	19

Numărul informării	Cuprins (continuare)	Pagina
2010/C 274/30	Cauza C-404/10 P: Recurs introdus la 10 august 2010 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) pronunțate la 9 iunie 2010 în cauza T-237/05, Éditions Odile Jacob SAS/Comisia	19
2010/C 274/31	Cauza C-407/10: Acțiune introdusă la 16 august 2010 — Comisia Europeană/Republica Estonia	20
2010/C 274/32	Cauza C-408/10: Acțiune introdusă la 16 august 2010 — Comisia Europeană/Republica Estonia	20
2010/C 274/33	Cauza C-409/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 16 august 2010 — Hauptzollamt Hamburg-Hafen/Afasia Knits Deutschland GmbH ...	21
2010/C 274/34	Cauza C-411/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (England & Wales) la 18 august 2010 — NS/Secretary of State for the Home Department	21
Tribunalul		
2010/C 274/35	Cauza T-386/09: Ordonanța Tribunalului din 24 august 2010 — Grúas Abril Asistencia/Comisia („Acțiune în anulare — Concurență — Respingerea unei plângeri — Act care nu poate fi atacat de particulari — Inadmisibilitate”)	23
2010/C 274/36	Cauza T-261/10 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 iulie 2010 — Brinkmann/Germania („Procedură privind măsurile provizorii — Necompetență vădită”)	23
2010/C 274/37	Cauza T-268/10: Acțiune introdusă la 10 iunie 2010 — PPG și SNF/AEPC	23
2010/C 274/38	Cauza T-308/10 P: Recurs introdus la 20 iulie 2010 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii pronunțate la 11 mai 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-30/08, Nanopoulos/Comisia	24
2010/C 274/39	Cauza T-315/10: Acțiune introdusă la 23 iulie 2010 — Groupe Partouche/Comisia	25
2010/C 274/40	Cauza T-316/10: Acțiune introdusă la 23 iulie 2010 — HIM/Comisia	25
2010/C 274/41	Cauza T-324/10: Acțiune introdusă la 11 august 2010 — Van Parys/Comisia	26
2010/C 274/42	Cauza T-331/10: Acțiune introdusă la 12 august 2010 — Yoshida Metal Industry/OAPI — Pi-Design (suprafață acoperită cu cercuri negre)	27
2010/C 274/43	Cauza T-333/10: Acțiune introdusă la 17 august 2010 — ATC și alții/Comisia	28

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2010/C 274/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 260, 25.9.2010

Publicații anterioare

JO C 246, 11.9.2010

JO C 234, 28.8.2010

JO C 221, 14.8.2010

JO C 209, 31.7.2010

JO C 195, 17.7.2010

JO C 179, 3.7.2010

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 iunie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte d'appello di Roma — Italia) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Tiziana Bruno, Massimo Pettini (C-395/08), Daniela Lotti, Clara Matteucci (C-396/08)

(Cauzele conexate C-395/08 și C-396/08) ⁽¹⁾

(Directiva 97/81/CE — Acordul cadru privind munca pe fracțiune de normă — Egalitate de tratament între lucrătorii pe fracțiune de normă și lucrătorii cu normă întreagă — Calculul vechimii în muncă impuse în vederea obținerii unei pensii pentru limită de vârstă — Excluderea perioadelor nelucrate — Discriminare)

(2010/C 274/02)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte d'appello di Roma

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Pârâți: Tiziana Bruno, Massimo Pettini (C-395/08), Daniela Lotti, Clara Matteucci (C-396/08)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Corte d'appello di Roma — Interpretarea Directivei 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind acordul cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES — Anexă: Acordul cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă (JO L 14, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 35) — Lucrători pe fracțiune de normă care lucrează câteva luni în fiecare an și care sunt în perioadă de odihnă în celelalte luni — Excluderea perioadelor de inactivitate pentru calcularea pensiei pentru limită de vârstă

Dispozitivul

1. În ceea ce privește pensiile pentru limită de vârstă, clauza 4 din Acordul cadru privind munca pe fracțiune de normă, anexat la Directiva 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind Acordul cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale care, în privința lucrătorilor pe fracțiune de normă de tip vertical ciclic, exclude perioadele nelucrate din calculul vechimii impuse pentru dobândirea unui drept la o astfel de pensie, cu excepția cazului când o asemenea diferență de tratament este justificată de motive obiective.
2. În ipoteza în care instanța de trimitere ar ajunge la concluzia că reglementarea națională în discuție în acțiunile principale este incompatibilă cu clauza 4 din Acordul cadru privind munca pe fracțiune de normă, anexat la Directiva 97/81, clauza 1 și clauza 5 punctul 1 din acordul menționat ar trebui interpretate în sensul că și acestea se opun unei astfel de reglementări.

⁽¹⁾ JO C 327, 20.12.2008.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landesgericht Innsbruck (Austria) la 14 iunie 2010 — Gebhard Stark/D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG

(Cauza C-293/10)

(2010/C 274/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Innsbruck

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Gebhard Stark

Pârâtă: D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG

Întrebarea preliminară

Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 87/344/CEE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune articolului 158k alineatul (2) VersVG (Versicherungsvertragsgesetz, Legea privind contractele de asigurări din Austria) și unei clauze întemeiată pe acesta cuprinsă în condițiile generale de asigurare ale unui asigurător de protecție juridică potrivit căreia se poate conveni în contractul de asigurare ca asiguratul să aibă dreptul să aleagă pentru a fi reprezentat într-o procedură administrativă sau judiciară numai persoane, care au calificarea profesională corespunzătoare pentru reprezentarea părților, ce au cabinetul la locul instanței sau al autorității administrative competente să soluționeze procedura respectivă în prima instanță?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 22 iunie 1987 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea de protecție juridică (JO L 185, p. 77, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 186)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landesarbeitsgericht Köln (Germania) la 29 iunie 2010 — Land Nordrhein-Westfalen/Melanie Klinz

(Cauza C-312/10)

(2010/C 274/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesarbeitsgericht Köln

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Land Nordrhein-Westfalen

Pârâtă: Melanie Klinz

Întrebările preliminare**Întrebarea 1**

- (a) Este compatibil cu sensul și cu scopul clauzei 5 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată din anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 ⁽¹⁾, ca la momentul aprecierii juridice a aspectului dacă, într-un caz individual, un contract de reînnoire pe durată determinată este justificat de motive obiective în sensul clauzei 5 punctul 1 litera (a) din acordul-cadru, să se examineze exclusiv raporturile de muncă din momentul încheierii acestui contract de reînnoire, fără a se lua în considerare numărul de contracte pe durată determinată anterioare acestui contract, sau
- (b) Sensul și scopul clauzei 5 punctul 1 litera (a) din acordul-cadru, acela de a preveni abuzurile care rezultă din folosirea contractelor de muncă succesive, impun stabilirea unor condiții cu atât mai stricte în privința „motivului obiectiv”, cu cât există mai multe contracte de muncă pe durată determinată succesive ce sunt anterioare celui analizat sau cu cât perioada în care lucrătorul în cauză a fost angajat pe bază de contracte pe durată determinată succesive este mai îndelungată?

Întrebarea 2

Clauza 5 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată se opune aplicării unei dispoziții de drept național precum articolul 14 alineatul (1) al doilea paragraf punctul 7 TzBfG [Gesetz über Teilzeitarbeit und befristete Arbeitsverträge, Legea privind munca cu normă parțială și contractele de muncă pe durată determinată], potrivit căruia, numai în sectorul public, încheierea de contracte de muncă pe durată determinată succesive este justificată de „motivul obiectiv” că remunerarea lucrătorului se face din resurse bugetare care sunt destinate unor raporturi de muncă pe durată determinată, în timp ce, în cazul angajatorilor din sectorul privat, motive economice de acest gen nu sunt considerate „motive obiective”?

Întrebarea 3

- (a) Prevederea legală descrisă la întrebarea 2) [în speță, articolul 14 alineatul (1) al doilea paragraf punctul 7 TzBfG] este conformă cu acordul-cadru atunci când dispoziția bugetară la care face referire această prevedere conține un scop suficient de concret ce justifică recurgerea la contracte pe durată determinată și care ține în primul rând de activitatea în cauză și de condițiile exercitării acesteia (a se vedea Hotărârea Curții de Justiție din 4 iulie 2006 din cauza C-212/04, Adeneler, punctul 2 din sumar)?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3a):

- (b) Este vorba despre un astfel de scop suficient de concret în cazul în care legea bugetului, în speță, articolul 7 alineatul (3) HG NRW 2004/05 [Haushaltsgesetz Nordrhein-Westfalen, Legea bugetului Landului Renania de Nord-Westfalia pentru perioada 2004-2005], prevede că resursele bugetare sunt destinate unei activități pe durată determinată ca „personal temporar”?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3b):

- (c) Acest lucru este valabil și atunci când, în acest sens, prin activitatea „personal temporar” se înțelege nu numai o activitate care servește fie la acoperirea creșterii temporare a volumului de muncă, fie la înlocuirea personalului permanent care este absent temporar, ci și în cazul în care aceasta se referă la situația unui lucrător retribuit din resurse bugetare care au devenit disponibile ca urmare a absenței temporare a unui lucrător permanent ce ocupă același post, deși „personalul temporar” îndeplinește sarcini ce corespund unor nevoi permanente ale angajatorului și care nu sunt în legătură, din punct de vedere al conținutului, cu sarcinile de serviciu ale salariatului absent, sau

- (d) Interpretarea noțiunii „personal temporar” descrisă la întrebarea 3c) contravine sensului și scopului Acordului-cadru cu privire la munca pe durată determinată, acela de a preveni abuzurile ce rezultă din folosirea contractelor de muncă succesive, precum și principiului stabilit în cauza Angelidaki (Hotărârea Curții de Justiție din 23 aprilie 2009, cauzele conexate C-378/07 — C-380/07, punctul 2 din sumar), conform căruia clauza 5 punctul 1 litera (a) din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată se opune posibilității ca o reglementare națională să fie aplicată „astfel încât reînnoirea de contracte de muncă pe durată determinată succesive în sectorul public să fie considerată justificată de „motive obiective” în sensul clauzei menționate, pentru simplul motiv că aceste contracte sunt întemeiate pe dispoziții legale care permit reînnoirea lor pentru a satisface anumite nevoi provizorii, în condițiile în care, în realitate, respectivele nevoi sunt permanente și durabile”?

Întrebarea 4

Un stat membru încalcă clauza 8 punctul 3 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, în cazul în care, prin legea de transpunere în dreptul național a Directivei 1999/70/CE, introduce, cu aplicabilitate generală în sectorul public, un motiv de a recurge la munca pe durată determinată precum cel descris la întrebarea 2) care există în dreptul național anterior adoptării Directivei 1999/70/CE într-o formă comparabilă numai în privința unei mici subcategorii din sectorul

public (domeniul învățământului superior)? O astfel de încălcare face ca dispoziția de drept intern să nu mai poată fi aplicată?

- (¹) Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landesarbeitsgericht Köln (Germania) la 29 iunie 2010 — Landul Nordrhein-Westfalen/Sylvia Jansen

(Cauza C-313/10)

(2010/C 274/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesarbeitsgericht Köln

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Landul Nordrhein-Westfalen

Pârâtă: Sylvia Jansen

Întrebările preliminare

Întrebarea 1

- (a) Este compatibil cu sensul și cu scopul clauzei 5 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată din anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 (¹), ca la momentul aprecierii juridice a aspectului dacă, într-un caz individual, un contract de reînnoire pe durată determinată este justificat de motive obiective în sensul clauzei 5 punctul 1 litera (a) din acordul-cadru, să se examineze exclusiv raporturile de muncă din momentul încheierii acestui contract de reînnoire, fără a se lua în considerare numărul de contracte pe durată determinată anterioare acestui contract, sau

- (b) Sensul și scopul clauzei 5 punctul 1 litera (a) din acordul-cadru, acela de a preveni abuzurile care rezultă din folosirea contractelor de muncă succesive, impun stabilirea unor condiții cu atât mai stricte în privința „motivului obiectiv”, cu cât există mai multe contracte de muncă pe durată determinată succesive ce sunt anterioare celui analizat sau cu cât perioada în care lucrătorul în cauză a fost angajat pe bază de contracte pe durată determinată succesive este mai îndelungată?

Întrebarea 2

Clauza 5 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată se opune aplicării unei dispoziții de drept național precum articolul 14 alineatul (1) al doilea paragraf punctul 7 TzBfG [Gesetz über Teilzeitarbeit und befristete Arbeitsverträge, Legea privind munca cu normă parțială și contractele de muncă pe durată determinată], potrivit căruia, numai în sectorul public, încheierea de contracte de muncă pe durată determinată succesive este justificată de „motivul obiectiv” că remunerarea lucrătorului se face din resurse bugetare care sunt destinate unor raporturi de muncă pe durată determinată, în timp ce, în cazul angajatorilor din sectorul privat, motive economice de acest gen nu sunt considerate „motive obiective”?

Întrebarea 3

(a) Prevederea legală descrisă la întrebarea 2) [în speță, articolul 14 alineatul (1) al doilea paragraf punctul 7 TzBfG] este conformă cu acordul-cadru atunci când dispoziția bugetară la care face referire această prevedere conține un scop suficient de concret ce justifică recurgerea la contracte pe durată determinată și care ține în primul rând de activitatea în cauză și de condițiile exercitării acesteia (a se vedea Hotărârea Curții de Justiție din 4 iulie 2006 din cauza C-212/04, Adeneler, punctul 2 din sumar)?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3a):

(b) Este vorba despre un astfel de scop suficient de concret în cazul în care legea bugetului, în speță, articolul 7 alineatul (3) HG NRW 2004/05 [Haushaltsgesetz Nordrhein-Westfalen, Legea bugetului Landului Renania de Nord-Westfalia pentru perioada 2004-2005], prevede că resursele bugetare sunt destinate unei activități pe durată determinată ca „personal temporar”?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3b):

(c) Acest lucru este valabil și atunci când, în acest sens, prin activitatea „personal temporar” se înțelege nu numai o activitate care servește fie la acoperirea creșterii temporare a volumului de muncă, fie la înlocuirea personalului permanent care este absent temporar, ci și în cazul în care aceasta se referă la situația unui lucrător retribuit din resurse bugetare care au devenit disponibile ca urmare a absenței temporare a unui lucrător permanent ce ocupă același post, deși „personalul temporar” îndeplinește sarcini ce corespund unor nevoi permanente ale angajatorului și care nu sunt în legătură, din punct de vedere al conținutului, cu sarcinile de serviciu ale salariatului absent, sau

(d) Interpretarea noțiunii „personal temporar” descrisă la întrebarea 3c) contravine sensului și scopului Acordului-cadru cu privire la munca pe durată determinată, acela de a preveni abuzurile ce rezultă din folosirea contractelor de muncă succesive, precum și principiului stabilit în cauza Angelidaki (Hotărârea Curții de Justiție din 23 aprilie 2009, cauzele conexate C-378/07 — C-380/07, punctul 2 din sumar), conform căruia clauza 5 punctul 1 litera (a) din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată se opune posibilității ca o reglementare națională să fie aplicată „astfel încât reînnoirea de contracte de muncă pe durată determinată succesive în sectorul public să fie considerată justificată de „motive obiective” în sensul clauzei menționate, pentru simplul motiv că aceste contracte sunt întemeiate pe dispoziții legale care permit reînnoirea lor pentru a satisface anumite nevoi provizorii, în condițiile în care, în realitate, respectivele nevoi sunt permanente și durabile”?

Întrebarea 4

Un stat membru încalcă clauza 8 punctul 3 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, în cazul în care, prin legea de transpunere în dreptul național a Directivei 1999/70/CE, introduce, cu aplicabilitate generală în sectorul public, un motiv de a recurge la munca pe durată determinată precum cel descris la întrebarea 2) care exista în dreptul național anterior adoptării Directivei 1999/70/CE într-o formă comparabilă numai în privința unei mici subcategorii din sectorul public (domeniul învățământului superior)? O astfel de încălcare face ca dispoziția de drept intern să nu mai poată fi aplicată?

(¹) Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 5 iulie 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Cauza C-323/10)

(2010/C 274/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Pârâtă: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Întrebările preliminare

O carcasă de pui încadrată la subpoziția 0207 12 90 [NC] ⁽¹⁾ trebuie să fie complet eviscerată (= să nu includă niciun reziduu), astfel încât din punct de vedere al clasificării tarifare are efecte negative faptul că, după ce a trecut prin procesul mecanizat de eviscerare, respectiva carcasă mai conține, de exemplu, o parte din intestin sau din trahee?

⁽¹⁾ JO L 338, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 30, p. 129.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 5 iulie 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Cauza C-324/10)

(2010/C 274/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Pârâtă: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Întrebările preliminare

1. Astfel cum este formulat codul de produs 0207 12 90 9990, sintagma „în compoziție neregulată” înseamnă că unei carcase de pui trebuie să îi fie adăugate cel mult patru dintre măruntaiele menționate, într-un singur exemplar sau în mai multe exemplare?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: la subpoziția 0207 12 10 ⁽¹⁾ se încadrează și carcusele cărora le-au fost adăugate măruntaiele indicate în mai multe exemplare?

⁽¹⁾ JO L 338, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 30, p. 129.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 6 iulie 2010 — Doux Geflügel GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Cauza C-325/10)

(2010/C 274/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Doux Geflügel GmbH.

Pârâtă: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Întrebarea preliminară

O carcasă de pui încadrată la subpoziția 0207 12 10 din Nomenclatura combinată ⁽¹⁾ trebuie să fie prezentată complet jumulită, sau este permis ca după procedura mecanizată îndepărtare a penelor, aceasta să mai prezinte mici pene, tuleie, fulgi sau puf?

⁽¹⁾ JO L 338, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 30, p. 129.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 6 iulie 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG/Hauptzollamt

(Cauza C-326/10)

(2010/C 274/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Pârâtă: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Întrebările preliminare

1. O carcasă de pasăre poate fi încadrată la codul de produs 0207 12 90 9990 din nomenclatura de restituire⁽¹⁾ în cazul în care unul dintre măruntaiele prevăzute la codul respectiv este în continuare organic atașat la o parte a carcasei neprevăzută de codul de produs?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: în cadrul vămii efectuate pentru a stabili dacă produsele de export pot fi încadrate la codul de produs din nomenclatura de restituire indicat în declarația de export, trebuie acceptată și o anumită marjă de eroare, astfel încât constatarea unei anomalii izolate nu are efecte negative în ceea ce privește acordarea restituirii?

(¹) JO L 338, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 30, p. 129.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel Craiova (România) la data de 6 iulie 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu/Claudia Norica Vijulan

(Cauza C-335/10)

(2010/C 274/10)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Craiova

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Pârâtă: Claudia Norica Vijulan

Întrebările preliminare

1. Articolul 110 TFUE (ex-articolul 90 TCE) primul paragraf, trebuie interpretat în sensul că interzice unui stat membru să instituie o taxă prezentând caracteristicile taxei de poluare reglementată prin OUG nr. 50/2008 în forma modificată prin OUG nr. 218/2008, datorită faptului că de aceasta taxă sunt scutite autovehiculele M1 cu norma de poluare Euro 4 și capacitatea cilindrică mai mică de 2 000 cm³, precum și toate autovehiculele N1 cu norma de poluare Euro 4 care se înmatriculează pentru prima dată în România sau într-un alt stat membru în perioada 15.12.2008 — 31.12.2009, dar se aplică autovehiculelor de ocazie similare sau concurente provenite din alte state membre înmatriculate anterior datei de 15.12.2008, dat fiind faptul că aceasta taxă poate reprezenta un impozit intern asupra bunurilor provenind din alte state membre discriminatoriu indirect față de impozitarea produselor naționale, protejând producția națională a autovehiculelor noi?
2. Articolul 110 TFUE (ex-articolul 90 TCE) primul paragraf, trebuie interpretat în sensul că interzice unui stat membru să instituie o taxă prezentând caracteristicile taxei de poluare instituită prin OUG nr. 50/2008 în forma modificată prin OUG nr. 218/2008, datorită faptului că de aceasta taxă sunt scutite autovehiculele M1 cu norma de poluare Euro 4 și capacitatea cilindrică mai mică de 2 000 cm³, precum și toate autovehiculele N1 cu norma de poluare Euro 4 care se înmatriculează pentru prima dată în România sau într-un alt stat membru în perioada 15.12.2008 — 31.12.2009, dar se aplică autovehiculelor având alte caracteristici tehnice decât cele de mai sus, înmatriculate în aceeași perioadă în alte state membre, dat fiind faptul că această taxă poate reprezenta un impozit intern asupra bunurilor provenind din alte state membre discriminatoriu indirect față de impozitarea produselor naționale, protejând producția națională a autovehiculelor noi?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel Craiova (România) la data de 06 iulie 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu/Victor Vinel Ijac

(Cauza C-336/10)

(2010/C 274/11)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Craiova

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Pârât: Victor Vinel Ijac

Întrebarea preliminară

Articolul 110 TFUE (ex-articolul 90 TCE) primul paragraf trebuie interpretat în sensul că interzice unui stat membru să instituie o taxă prezentând caracteristicile taxei de poluare instituită prin OUG nr. 50/2008 care condiționează înmatricularea în România a autovehiculelor de ocazie importate și care au fost înmatriculate anterior în alte state membre ale Uniunii Europene de plata taxei de poluare, în condițiile în care această taxă nu este percepută autovehiculelor de ocazie înmatriculate în România, cu ocazia unei vânzări și, respectiv, a unei noi înmatriculări, dat fiind că această taxă poate reprezenta un impozit intern asupra bunurilor provenind din alte state membre discriminatoriu indirect față de impozitarea produselor naționale?

Recurs introdus la 8 iulie 2010 de Freixenet, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 27 aprilie 2010 în cauza T-109/08 — Freixenet/OAPI

(Cauza C-344/10 P)

(2010/C 274/12)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Freixenet, SA (reprezentanți: F. de Visscher, E. Cornu și D. Moreau, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

- În principal, anularea Hotărârii Tribunalului din 27 aprilie 2010, precum și a Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 30 octombrie 2007 și stabilirea faptului că cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 32 532 îndeplinește condițiile pentru a fi publicată în conformitate cu articolul 40 din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 39 din Regulamentul nr. 207/2009];
- în subsidiar, anularea Hotărârii Tribunalului din 27 aprilie 2010;

— în orice caz, obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă trei motive în susținerea recursului formulat.

Prin intermediul primului motiv de recurs, aceasta invocă, în esență, încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil, a articolului 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a articolului 73 (a doua teză) și a articolului 38 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară ⁽¹⁾ [devenite articolul 75 (a doua teză) și articolul 37 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară ⁽²⁾].

Primul aspect al acestui motiv se referă la nerespectarea principiului contradictorialității. Potrivit recurente, contrar celor reținute de Tribunal în hotărârea atacată, camera de recurs a OAPI ar fi efectuat, în cadrul deciziei care a fost supusă examinării Tribunalului, o nouă apreciere a caracterului distinctiv al mărcii recurente, fără a-i permite acesteia din urmă să formuleze observații cu privire la această nouă abordare. În această privință, modul în care Tribunalul a justificat decizia Camerei întâi de recurs ar fi inexact și inadecvat în raport cu principiul bunei-credințe procedurale și cu obligația respectării dreptului la apărare. Hotărârea atacată ar încălca de asemenea principiul dreptului la apărare și principiul bunei-credințe procedurale prin faptul că a stabilit că Oficiul putea să comunice recurente o serie de elemente de fapt indicându-i că intenționează să își întemeieze pe acestea decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii și apoi, după primirea observațiilor scrise ale recurente cu privire la respectivele elemente, să hotărască să nu le ia în considerare, cel puțin în parte, și să își întemeieze decizia pe o apreciere care era diferită din punct de vedere conceptual și din punctul de vedere al situației de fapt reținute, fără a da recurente posibilitatea de a formula vreo observație.

Prin intermediul celui de al doilea aspect al motivului de recurs invocat, recurenta susține în principal că Tribunalul și-ar fi încălcat obligația de motivare prin faptul că hotărârea atacată nu putea să considere că este motivată în mod suficient decizia Camerei întâi de recurs privind aplicarea articolului 7 alineatul (1) litera (b), în condițiile în care această decizie nu precizează niciunul dintre documentele pe care înțelege să se întemeieze, și nici nu putea stabili că ar fi fost inutilă indicarea unor elementele de probă deoarece Camera întâi de recurs s-ar fi întemeiat pe „deducții ce rezultă din experiența practică”. În plus, incertitudinea referitoare la elementele de fapt și la documentele pe care s-ar fi întemeiat Oficiul și Tribunalul afectează atât dreptul la apărare, cât și obligația de motivare prevăzută la articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 citat anterior.

Prin intermediul celui de al doilea motiv invocat, recurenta susține că Tribunalul a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 menționat. În pofida faptului că recurenta ar fi demonstrat, pe bază de documente, că marca a cărei înregistrare era solicitată este constituită dintr-o combinație de elemente caracteristice care o disting în mod semnificativ de celelalte prezentări aflate pe piață, Tribunalul nu ar fi făcut decât să reia argumentele vagi și generale invocate de Oficiu pentru a nega existența oricărui caracter distinctiv al mărcii solicitate. Tribunalul ar fi efectuat o analiză mai strictă pentru a aprecia caracterul distinctiv al mărcii decât în cazul altor mărci, considerate tradiționale. Hotărârea atacată ar fi încălcat astfel regula privind aprecierea concretă a caracterului distinctiv al unei mărci. Pe de altă parte, considerând că marea majoritate a consumatorilor nu percep aspectul original al mărcii drept un element util pentru a determina originea vinului spumant în cauză, ci preferă să se raporteze la etichetă, Tribunalul ar exclude forma de prezentare a ambalajului unui produs din sfera protecției, în condițiile în care această posibilitate este prevăzută în mod expres la articolul 4 din regulamentul menționat.

Prin intermediul celui de al treilea motiv invocat, societatea recurentă susține că Tribunalul ar fi încălcat articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 prin faptul că hotărârea atacată stabilește cerința ca marca a cărei înregistrare este solicitată să fi dobândit un caracter distinctiv prin utilizarea sa în fiecare dintre statele membre ale Uniunii. Astfel, refuzând să recunoască faptul că a avut loc o consacrare a caracterului distinctiv prin utilizarea de către un segment semnificativ al mediilor interesate, în condițiile în care acceptă în același timp că marca recurentei dobândise un astfel de caracter distinctiv cel puțin pe teritoriul Spaniei, Tribunalul ar stabili o regulă excesivă și inexactă în raport cu regulamentul menționat.

(¹) JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146.

(²) JO L 78, p. 1.

Recurs introdus la 8 iulie 2010 de Freixenet, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 27 aprilie 2010 în cauza T-110/08, Freixenet/OAPI

(Cauza C-345/10 P)

(2010/C 274/13)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Freixenet, SA (reprezentanți: F. de Visscher, E. Cornu și D. Moreau, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurentei

— În principal, anularea Hotărârii Tribunalului din 27 aprilie 2010, precum și a Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 20 noiembrie 2007 și stabilirea faptului că cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 32 540 îndeplinește condițiile pentru a fi publicată în conformitate cu articolul 40 din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 39 din Regulamentul nr. 207/2009];

— în subsidiar, anularea Hotărârii Tribunalului din 27 aprilie 2010;

— în orice caz, obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă trei motive în susținerea recursului formulat.

Prin intermediul primului motiv de recurs, aceasta invocă, în esență, încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil, a articolului 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a articolului 73 (a doua teză) și a articolului 38 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (¹) [devenite articolul 75 (a doua teză) și articolul 37 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (²)].

Primul aspect al acestui motiv se referă la nerespectarea principiului contradictorialității. Potrivit recurentei, contrar celor reținute de Tribunal în hotărârea atacată, camera de recurs a OAPI ar fi efectuat, în cadrul deciziei care a fost supusă examinării Tribunalului, o nouă apreciere a caracterului distinctiv al mărcii recurentei, fără a-i permite acesteia din urmă să formuleze observații cu privire la această nouă abordare. În această privință, modul în care Tribunalul a justificat decizia Camerei întâi de recurs ar fi inexact și inadecvat în raport cu principiul bunei-credințe procedurale și cu obligația respectării dreptului la apărare. Hotărârea atacată ar încălca de asemenea principiul dreptului la apărare și principiul bunei-credințe procedurale prin faptul că a stabilit că Oficiul putea să comunice recurentei o serie de elemente de fapt indicându-i că intenționează să își întemeieze pe acestea decizia de respingere a cererii de înregistrare a mărcii și apoi, după primirea observațiilor scrise ale recurentei cu privire la

respectivele elemente, să hotărască să nu le ia în considerare, cel puțin în parte, și să își întemeieze decizia pe o apreciere care era diferită din punct de vedere conceptual și din punctul de vedere al situației de fapt reținute, fără a da recurenței posibilitatea de a formula vreo observație.

Prin intermediul celui de al doilea aspect al motivului de recurs invocat, recurenta susține în principal că Tribunalul și-ar fi încălcat obligația de motivare prin faptul că hotărârea atacată nu putea să considere că este motivată în mod suficient decizia Camerei întâi de recurs privind aplicarea articolului 7 alineatul (1) litera (b), în condițiile în care această decizie nu precizează niciunul dintre documentele pe care înțelege să se întemeieze, și nici nu putea stabili că ar fi fost inutilă indicarea unor elementele de probă deoarece Camera întâi de recurs s-ar fi întemeiat pe „deducții ce rezultă din experiența practică”. În plus, incertitudinea referitoare la elementele de fapt și la documentele pe care s-ar fi întemeiat Oficiul și Tribunalul afectează atât dreptul la apărare, cât și obligația de motivare prevăzută la articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 citat anterior.

Prin intermediul celui de al doilea motiv invocat, recurenta susține că Tribunalul a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 menționat. În pofida faptului că recurenta ar fi demonstrat, pe bază de documente, că marca a cărei înregistrare era solicitată este constituită dintr-o combinație de elemente caracteristice care o disting în mod semnificativ de celelalte prezentări aflate pe piață, Tribunalul nu ar fi făcut decât să reia argumentele vagi și generale invocate de Oficiu pentru a nega existența oricărui caracter distinctiv al mărcii solicitate. Tribunalul ar fi efectuat o analiză mai strictă pentru a aprecia caracterul distinctiv al mărcii decât în cazul altor mărci, considerate tradiționale. Hotărârea atacată ar fi încălcat astfel regula privind aprecierea concretă a caracterului distinctiv al unei mărci. Pe de altă parte, considerând că marea majoritate a consumatorilor nu percep aspectul original al mărcii drept un element util pentru a determina originea vinului spumant în cauză, ci preferă să se raporteze la etichetă, Tribunalul ar exclude forma de prezentare a ambalajului unui produs din sfera protecției, în condițiile în care această posibilitate este prevăzută în mod expres la articolul 4 din regulamentul menționat.

Prin intermediul celui de al treilea motiv invocat, societatea recurentă susține că Tribunalul ar fi încălcat articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 prin faptul că hotărârea atacată stabilește cerința ca marca a cărei înregistrare este solicitată să fi dobândit un caracter distinctiv prin utilizarea sa în fiecare dintre statele membre ale Uniunii. Astfel, refuzând să recunoască faptul că a avut loc o consacrare a caracterului distinctiv prin utilizarea de către un segment semnificativ al mediilor interesate, în condițiile în care acceptă în același timp că marca recurenței dobândise un astfel de caracter distinctiv cel

puțin pe teritoriul Spaniei, Tribunalul ar stabili o regulă excesivă și inexactă în raport cu regulamentul menționat.

(¹) JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146.

(²) JO L 78, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 12 iulie 2010 — Zollamt Linz Wels

(Cauza C-351/10)

(2010/C 274/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Zollamt Linz Wels

Pârâte: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Salzburg

Celălalt participant la procedură: LAKI D.O.O.E.L.

Întrebările preliminare

1. Articolul 558 alineatul (1) coroborat cu articolul 555 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 (denumit în continuare „Regulamentul de aplicare a Codului vamal”) (¹), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 993/2001 al Comisiei din 4 mai 2001, trebuie interpretate în sensul că există o utilizare neautorizată a unui mijloc de transport în traficul intern încă de la momentul încărcării și al începerii transportului, în cazul în care a fost acordată o autorizație de trafic intern între două state membre pentru un autovehicul utilizat în scop comercial, încărcarea are loc în unul dintre cele două state membre, însă locul de destinație (locul de descărcare prevăzut) se află într-un al treilea stat membru, pentru care nu a fost acordată o autorizație?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 204 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 215 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 (Codul vamal) ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că, în această situație, datoria vamală se naște în statul membru în care s-a efectuat încărcarea și că acest stat membru este competent să perceapă taxele la import, deși numai la momentul descărcării se va constata că transportul s-a efectuat către un stat membru pentru care nu exista o autorizație de trafic intern?
3. În plus, în cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 61 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 ⁽³⁾ privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că, în această situație, importul se realizează în statul membru în care s-a efectuat încărcarea și că acest stat membru este competent să perceapă taxa pe valoarea adăugată la import, deși numai la momentul descărcării se va constata că transportul s-a efectuat către un stat membru pentru care nu exista o autorizație de trafic intern?

⁽¹⁾ JO L 253, p. 1., Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3.

⁽²⁾ JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

⁽³⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 19 iulie 2010 — Scrl Intercommunale Intermosane, ASBL Fédération de l'industrie et du gaz (Synergrid)/État belge

(Cauza C-361/10)

(2010/C 274/15)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Scrl Intercommunale Intermosane, ASBL Fédération de l'industrie et du gaz (Synergrid)

Pârât: État belge

Întrebările preliminare

1. Standarde naționale, cum sunt articolele 8-13 din decretul regal atacat, din 2 iunie 2008, privind cerințele minime de

securitate pentru anumite instalații electrice vechi la locurile de muncă, care prevăd cerințe referitoare la realizarea de instalații electrice, la construcția de echipamente electrice și la protecțiile aferente acestor echipamente pentru a garanta protecția lucrătorilor, constituie reglementări tehnice în sensul articolului 1 punctul (11) din Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice ⁽¹⁾ și al normelor privind serviciile societății informaționale, ale căror proiecte trebuie să facă obiectul unei notificări potrivit articolului 8 alineatul (1) primul paragraf din aceeași directivă?

2. Standarde naționale, cum sunt articolele 8-13 din decretul regal citat anterior, din 2 iunie 2008, sunt măsuri în sensul articolul 1 teza finală din Directiva 98/34/CE citată anterior pe care statele membre le consideră necesare pentru protecția persoanelor, în special a lucrătorilor, în cazul utilizării de produse și care nu afectează produsele?

⁽¹⁾ JO L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207.

Acțiune introdusă la 27 iulie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-375/10)

(2010/C 274/16)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Braun și E. Adsera Ribera, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/36/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 11 iulie 2007 privind exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor în cadrul societăților comerciale cotate la bursă sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor acte Comisiei, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 15 din directiva menționată;

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2007/36/CE în dreptul intern a expirat la 3 august 2009.

(¹) JO L 184, p. 17.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunalul Dolj (România) la data de 26 iulie 2010 — Adrian Băilă/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu

(Cauza C-377/10)

(2010/C 274/17)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Dolj

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Adrian Băilă

Pârâți: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu

Întrebările preliminare

1. Articolul 110 TFUE (ex-articolul 90 TCE) primul paragraf, trebuie interpretat în sensul că interzice unui stat membru să instituie o taxă prezentând caracteristicile taxei de poluare instituită prin OUG nr. 50/2008 în forma modificată prin OUG nr. 218/2008, datorită faptului că de această taxă sunt scutite autovehiculele M1 cu norma de poluare Euro 4 și capacitatea cilindrică mai mică de 2 000 cmc, precum și toate autovehiculele N1 cu norma de poluare Euro 4 care se înmatriculează pentru prima dată în România sau într-un alt stat membru în perioada 15.12.2008 — 31.12.2009, dar se aplică autovehiculelor de ocazie similare sau concurente provenite din alte state membre înmatriculate anterior datei de 15.12.2008, dat fiind faptul că această taxă poate reprezenta un impozit intern asupra bunurilor provenind din alte state membre discriminatoriu indirect față de impozitarea produselor naționale, protejând producția națională a autovehiculelor noi?

2. Articolul 110 TFUE (ex-articolul 90 TCE) primul paragraf, trebuie interpretat în sensul că interzice unui stat membru să instituie o taxă prezentând caracteristicile taxei de poluare instituită prin OUG nr. 50/2008 în forma modificată prin OUG nr. 218/2008, datorită faptului că de această taxă sunt scutite autovehiculele M1 cu norma de poluare Euro 4 și capacitatea cilindrică mai mică de 2 000 cmc, precum și toate autovehiculele N1 cu norma de poluare Euro 4 care se înmatriculează pentru prima dată în România sau într-un alt stat membru în perioada 15.12.2008-31.12.2009, dar se aplică autovehiculelor având alte caracteristici tehnice decât cele de mai sus, înmatriculate în aceeași perioadă în alte state membre, dat fiind faptul că această taxă poate reprezenta un impozit intern asupra bunurilor provenind din alte state membre discriminatoriu indirect față de impozitarea produselor naționale, protejând producția națională a autovehiculelor noi?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) la 29 iulie 2010 — Astrid Preissl KEG

(Cauza C-381/10)

(2010/C 274/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Astrid Preissl KEG

Pârât: Landeshauptmann von Wien

Întrebările preliminare

1. Cerința cuprinsă la punctul 4 din capitolul I din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 852/2004 (¹) potrivit căreia „[t]rebuie să existe un număr suficient de chiuvete [și] [a]ceste chiuvete trebuie să dispună de apă curentă rece și caldă” trebuie interpretată în sensul că prin noțiunea „Handwaschbecken” [„chiuvete”] utilizată în versiunea în limba germană trebuie înțeleasă orice instalație pentru spălarea mâinilor (care dispune de apă caldă curentă) sau prin noțiunea „Handwaschbecken” trebuie înțeleasă numai o chiuvetă care este destinată exclusiv spălării mâinilor?

2. Potrivit căror criterii trebuie să se stabilească dacă sunt respectate cerințele standardizate privind igiena cuprinse la punctul 4 din capitolul I din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 852/2004, astfel cum acestea sunt exprimate prin termenii „trebuie să dispună [...] și de materiale pentru spălatul și uscatul igienic al mâinilor”? Este posibil ca această dispoziție din anexă să fie interpretată în sensul că un aparat pentru uscatul mâinilor, respectiv un robinet, se conformează cerințelor de la punctul 4 din capitolul I din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 852/2004, numai atunci când poate fi folosit fără a fi nevoie să fie atins cu mâna?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 173).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) la 29 iulie 2010 — Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth

(Cauza C-382/10)

(2010/C 274/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth

Pârât: Landeshauptmann von Wien

Întrebările preliminare

1. Potrivit căror criterii trebuie să se stabilească caracterul impropriu pentru consumul uman în sensul punctului 3 al capitolului IX din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 852/2004 (¹)? În plus, există deja un asemenea caracter impropriu atunci când este posibil ca un produs alimentar oferit spre vânzare să fie afectat prin atingerea sau prin strănutul unui potențial cumpărător?
2. Potrivit căror criterii trebuie să se stabilească caracterul dăunător pentru sănătate în sensul punctului 3 al capitolului

IX din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 852/2004? În plus, există deja un asemenea caracter dăunător pentru sănătate atunci când este posibil ca un produs alimentar oferit spre vânzare să fie afectat prin atingerea sau prin strănutul unui potențial cumpărător?

3. Potrivit căror criterii trebuie să se stabilească existența unei contaminări într-o asemenea măsură încât un anumit produs alimentar nu mai poate fi consumat în starea respectivă, în sensul punctului 3 al capitolului IX din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 852/2004? În plus, există deja o asemenea contaminare atunci când este posibil ca un produs alimentar oferit spre vânzare să fie afectat prin atingerea sau prin strănutul unui potențial cumpărător?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 173).

Acțiune introdusă la 30 iulie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-383/10)

(2010/C 274/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și F. Dintilhac, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin introducerea și prin menținerea unui regim ce stabilește impozitarea discriminatorie a dobânzilor plătite de băncile nerezidente, prin aplicarea unei scutiri de impozit numai dobânzilor plătite de băncile belgiene, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor articolelor 56 și 63 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (fostele articole 49 și, respectiv, 56 din Tratatul CE) și ale articolelor 36 și 40 din Acordul privind Spațiul Economic European;

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia denunță dispozițiile naționale în cauză în măsura în care acestea au ca efect descurajarea rezidenților belgieni de a recurge la serviciile unor bănci stabilite în alte state membre ale Uniunii, dobânzile plătite de acestea din urmă neputând beneficia de scutirea de impozit aplicabilă numai dobânzilor plătite de băncile belgiene.

Cu titlu introductiv, Comisia respinge în special argumentarea pârâtului potrivit căreia impozitarea directă este de competența exclusivă a statelor membre și arată că acest domeniu este inclus în mod implicit, dar necesar în competența în materia pieței interne, constituind așadar o competență partajată între Uniune și statele membre.

În replică la obiecțiile ridicate de autoritățile belgiene, Comisia arată, în primul rând, că absența unei plângeri formulate de sectorul financiar cu privire la acest subiect este lipsită de relevanță în măsura în care acțiunea în constatarea neîndeplinirii obligațiilor are caracter obiectiv, nefiind așadar condiționată de o plângere. În al doilea și în al treilea rând, Comisia se opune, pe de o parte, argumentării potrivit căreia măsurile sus-menționate se justifică prin cerința imperativă de interes general de a asigura eficacitatea controalelor fiscale, iar pe de altă parte, afirmației potrivit căreia legislația în cauză este o măsură cu caracter sociopolitic ce protejează interesul public. În al patrulea rând, reclamanta respinge justificarea autorităților belgiene cu privire la efectivitatea redusă a extinderii acestei scutiri și arată că grupul contribuabililor căruia i se adresează această măsură ar putea fi de asemenea interesat de serviciile băncilor stabilite în alte state membre. În al cincilea rând, Comisia repune în discuție argumentarea pârâtului cu privire la disparitățile existente în cadrul Uniunii în materia protecției consumatorilor confrunțați cu incapacitatea de plată a unei bănci și amintește faptul că această materie face obiectul unei armonizări în cadrul Uniunii Europene. În sfârșit, Comisia arată faptul că Belgia are trei limbi oficiale (olandeză, franceză și germană) și că obiecțiile invocate cu privire la riscurile unei informări insuficiente ca urmare a utilizării de către banca stabilită în afara Belgiei a unei limbi ce nu se vorbește în Belgia nu sunt justificate.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 30 iulie 2010 — Elenca srl/Ministero dell'Interno

(Cauza C-385/10)

(2010/C 274/21)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din acțiunea principală

Apelantă: Elenca srl

Intimat: Ministero dell'Interno

Întrebările preliminare

1. Circulara atacată în primă instanță și normele de drept național menționate în cadrul acesteia sunt compatibile sau nu sunt compatibile cu dreptul comunitar și cu normele sus-menționate? În special, acestea încalcă principiile și normele stabilite prin Directiva 89/106/CEE ⁽¹⁾ referitoare la materialele de construcții, care nu impune în niciun mod marca CE, ci dimpotrivă, prevede [la articolul 6 alineatele (1) și (2)] că statele membre „nu împiedică libera circulație, introducerea pe piață sau utilizarea pe teritoriul lor a produselor care respectă dispozițiile directivei menționate, veghează ca „utilizarea unor astfel de produse, în conformitate cu destinația lor, să nu fie interzisă de reguli sau de condiții impuse de către organisme publice sau de organisme private care acționează în calitate de întreprinderi publice sau de organisme publice de pe o poziție de monopol” și autorizează „introducerea pe piață, pe teritoriul lor, a produselor care nu sunt prevăzute la articolul 4 alineatul (2) dacă respectă dispoziții de drept intern conforme cu tratatul și aceasta până când specificațiile tehnice europene prevăzute la capitolele II și III nu dispun altfel”?
2. Circulara atacată și normele naționale menționate în aceasta încalcă, în special, articolele 28 CE-31 CE, care interzic restricțiile la import și măsurile cu efect echivalent, în măsura în care condiționarea comercializării unui produs provenit din alt stat comunitar, precum în cazul examinat, de o cerință tehnică, respectiv aplicarea mărcii CE — aplicare care ar fi posibilă și legitimă numai în cazul în care ar exista un standard armonizat corespondent — împiedică astfel importul și distribuția produsului care face obiectul prezentei cauze pe teritoriul statului italian, în contradicție cu principiile impuse prin normele menționate ale Tratatului CE și ale dreptului comunitar, care garantează libertatea și concurența, prin impunerea unor principii care pot asigura un tratament nediscriminatoriu și egal, precum și transparență, proporționalitate și respectarea drepturilor întreprinderilor?
3. În continuare, cadrul normativ creat de dreptul comunitar și stabilit în vederea garantării unei concurențe efective inclusiv în domeniul căruia îi aparține prezenta cauză nu ar fi trebuit să impună legiuitorului național și administrației să nu adopte măsurile normative prevăzute în circulară și în Decretul legislativ nr. 152/2006 sus-menționate?

4. În cele din urmă, protecția pluralismului și a concurenței în domeniu, garantată de dreptul european, este asigurată printr-o dispoziție națională precum Decretul legislativ nr. 152/2006 (în special articolul 285 și punctele 2.7 și 3.4 din partea II a anexei IX la acesta), care prevede și impune limitele precizate în cele de mai sus?

(¹) JO L 40, p. 12, Ediție specială, 13/vol. 9, p. 3.

Recurs introdus la 3 august 2010 de KME Germany AG, fostă KM Europa Metal AG, KME France SAS, fostă Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, fostă Europa Metalli SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 19 mai 2010 în cauza T-25/05, KME Germany AG, fostă KM Europa Metal AG, KME France SAS, fostă Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, fostă Europa Metalli SpA/Comisia Europeană

(Cauza C-389/10 P)

(2010/C 274/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: KME Germany AG, fostă KM Europa Metal AG, KME France SAS, fostă Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, fostă Europa Metalli SpA (reprezentanți: M. Siragusa, avocat, A. Winckler, avocat, G. Rizza, avocat, T. Graf, avocat, M. Piergiovanni, avocat, R. Elderkin, barrister)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

— Anularea hotărârii;

— în măsura în care este posibil, în temeiul situației de fapt prezentate Curții, anularea în parte a deciziei și reducerea cuantumului amenzii aplicate KME și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și procedurii desfășurate la Tribunal;

sau, cu titlu subsidiar, în situația în care stadiul procedurii nu permite cele de mai sus:

— anularea hotărârii, inclusiv în ceea ce privește obligarea KME de către Tribunal la plata cheltuielilor de judecată și trimiterea cauzei la Tribunal spre judecare.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul primului motiv, recurentele contestă concluzia Tribunalului că nu ar fi fost obligația Comisiei să probeze faptul că acordurile au avut un impact asupra pieței. Indiferent dacă aceasta poate fi scutită de obligația de a stabili în mod pozitiv existența unui impact asupra pieței cu scopul de a califica încălcarea ca fiind „foarte serioasă”, Comisia are în mod cert o obligație de a stabili în mod pozitiv și de a cuantifica acest impact în cazul în care, astfel cum a procedat în decizie, intenționează să se întemeieze pe impactul real pe care îl are înțelegerea asupra pieței pentru a determina limita minimă a amenzi aplicate societății, luând în considerare gravitatea încălcării. Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a susținut că, în speță, Comisia a dovedit corespunzător cerințelor legale faptul că acordurile au avut un impact asupra pieței și atunci când a statuat că aceasta avea dreptul să stabilească existența unui impact asupra pieței făcând trimitere la simpli indicatori. Această eroare este cu atât mai gravă cu cât, în prezenta cauză, KME a făcut dovada, inclusiv de natură economică, a faptului că încălcarea în ansamblul său nu a avut niciun impact asupra pieței. Printr-un astfel de raționament și prin decizia de a respinge primul capăt de cerere formulat de KME, Tribunalul a denaturat situația de fapt și mijloacele de probă care i-au fost prezentate, a încălcat dreptul UE și a adoptat o motivare illogică și inadecvată.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurentele critică Tribunalul pentru că a aprobat trimiterea invocate de Comisie — pentru a determina dimensiunile pieței afectate de încălcare, în vederea stabilirii elementului de gravitate al amenzi aplicate KME — la o valoare de piață care includea veniturile realizate pe o piață pentru produse semifinite (țevi sanitare din cupru). Ar fi trebuit luată în considerare numai valoarea de pe piața „cartelului”, cu alte cuvinte, de pe piața serviciilor de prelucrare (ce reprezintă numai 30-40 % din prețul țevelor). Prin respingerea celui de al doilea capăt de cerere formulat de KME, Tribunalul a încălcat principiile generale de drept al UE ale proporționalității și tratamentului egal și a adoptat o motivare inadecvată.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurentele critică Tribunalul pentru că a respins al patrulea capăt de cerere, potrivit căruia Comisia a aplicat în mod eronat Liniile directoare din 1998 și a încălcat principiile proporționalității și egalității de tratament prin impunerea unui spor procentual maxim pentru limita minimă a amenzi aplicate KME, luând în considerare durata încălcării, în pofida faptului că a constatat că înțelegerea a fost inactivă timp de trei ani și nu a avut nici un efect dăunător. În opinia recurentelor, Tribunalul a încălcat dreptul UE și a motivat în mod confuz, illogic și inadecvat menținerea părții relevante din Decizie.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurentele critică Tribunalul pentru că a respins al cincilea capăt de cerere și pentru că a menținut părțile relevante din decizie, în care Comisia — cu încălcarea Liniilor directe și a principiilor echității și egalității de tratament — nu a recunoscut în favoarea KME beneficiul reducerii amenzii prin aplicarea mai multor circumstanțe atenuante. În special, recurentele susțin că Tribunalul: (1) a aplicat un criteriu juridic greșit atunci când a apreciat dacă KME îndeplinea condițiile pentru o reducere a amenzii luând în considerare aplicarea limitată a acordurilor, (2) a respins în mod eronat susținerea KME privind faptul că amenda aplicată KME ar fi trebuit redusă datorită crizei din industria țevilor sanitare de cupru și (3) nu a îndreptat fapta Comisiei de a respinge în mod nelegal solicitarea de reducere a amenzii prin luarea în considerare a cooperării KME în afara domeniului de aplicare al Comunicării privind cooperarea în legătură cu acordurile europene extinse, pe baza faptului că Outokumpu a fost prima întreprindere care a informat Comisia cu privire la durata totală a acestor înțelegeri.

Prin intermediul celui de al cincilea motiv, recurentele critică Tribunalul întrucât a respins al șaptelea capăt de cerere și a menținut refuzul Comisiei de a asigura KME o reducere a amenzii, având în vedere incapacitatea sa de plată. Recurentele susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin interpretarea testului prevăzut la secțiunea S litera (b) din Liniile directe privind reducerea unei amenzi luând în considerare incapacitatea de plată, precum și prin neîndreptarea discriminării nelegale săvârșite de Comisie împotriva KME în comparație cu situația SGL Carbon din cauzele „Grafite speciale” și „Produse pe bază de carbon și de grafit pentru aplicații electrice și mecanice”. De asemenea, Tribunalul a motivat în mod illogic și inadecvat respingerea susținerilor KME.

Prin intermediul celui de al șaselea motiv, recurentele susțin că Tribunalul a încălcat dreptul UE și dreptul fundamental al recurentelor la un control jurisdicțional complet și efectiv prin faptul că nu a evaluat în amănunt și cu atenție argumentele KME și a făcut dovada unei abordări părtinitoare cu privire la puterea de apreciere a Comisiei.

**Acțiune introdusă la 3 august 2010 — Comisia Europeană/
Marele Ducat al Luxemburgului**

(Cauza C-390/10)

(2010/C 274/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Braun și L. de Schieter de Lophem, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 iulie 2007 privind exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor în cadrul societăților comerciale cotate la bursă⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2007/36/CE a expirat la 3 august 2009. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu luase încă toate măsurile necesare pentru transpunerea directivei sau, în orice caz, nu informase Comisia cu privire la acest lucru.

⁽¹⁾ JO L 184, p. 17.

**Acțiune introdusă la 3 august 2010 — Comisia Europeană/
Regatul Belgiei**

(Cauza C-391/10)

(2010/C 274/24)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Braun și L. de Schieter de Lophem, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 iulie 2007 privind exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor în cadrul societăților comerciale cotate la bursă⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2007/36/CE a expirat la 3 august 2009. La data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu adoptase încă toate măsurile necesare pentru transpunerea directivei sau, în orice caz, nu informase Comisia cu privire la acestea.

⁽¹⁾ JO L 184, p. 17.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 4 august 2010 — Dermot Patrick O'Brien/Ministry of Justice (anterior Department for Constitutional Affairs)

(Cauza C-393/10)

(2010/C 274/25)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din acțiunea principală

Recurent: Dermot Patrick O'Brien

Intimat: Ministry of Justice (anterior Department for Constitutional Affairs)

Întrebările preliminare

1. Dreptul național este cel care trebuie să stabilească dacă judecătorii, în general, sunt sau nu sunt „lucrători care au un contract de muncă sau un raport de muncă” în sensul clauzei 2 alineatul (1) din acordul-cadru, sau există o normă de drept comunitar în temeiul căreia trebuie răspuns la această întrebare?
2. Dacă judecătorii, în general, sunt lucrători care au un contract de muncă sau un raport de muncă în sensul clauzei 2 alineatul (1) din acordul-cadru, dreptul național poate realiza o distincție (a) între judecătorii cu normă întreagă și cei cu fracțiune de normă, sau (b) între diferite categorii de judecători cu fracțiune de normă, în ceea ce privește acordarea dreptului la pensie?

Acțiune introdusă la 4 august 2010 — Comisia Europeană/ Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-349/10)

(2010/C 274/26)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Troosters și J. Sénéchal, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58/CE⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 15 din această directivă;

— obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/24/CE a expirat la 15 septembrie 2007. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu luase încă măsurile necesare pentru transpunerea directivei sau, în orice caz, nu informase Comisia cu privire la acestea.

(¹) JO L 105, p. 54, Ediție specială, 13/vol. 53, p. 51

Acțiune introdusă la 4 august 2010 — Comisia Europeană/Republica Franceză**(Cauza C-395/10)**

(2010/C 274/27)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și V. Peere, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (¹) sau, în orice caz, prin necomunicarea actelor respective Comisiei, Franța nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2007/2/CE a expirat la 14 mai 2009. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâta

nu adoptase încă măsurile de transpunere necesare sau, în orice caz, nu le comunicase Comisiei.

(¹) JO L 108, p. 1.

Acțiune introdusă la 4 august 2010 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului**(Cauza C-396/10)**

(2010/C 274/28)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și V. Peere, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (¹) sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2007/2/CE a expirat la 14 mai 2009. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu luase încă măsurile necesare pentru transpunerea directivei sau, în orice caz, nu informase Comisia cu privire la acestea.

(¹) JO L 108, p. 1.

Acțiune introdusă la 5 august 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă**(Cauza C-398/10)**

(2010/C 274/29)

*Limba de procedură: greaca***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Karanasou-Apostolopoulou, A. Alcover San Pedro, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor acte Comisiei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2007/2/CE în dreptul intern a expirat la 15 mai 2009.

Recurs introdus la 10 august 2010 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) pronunțate la 9 iunie 2010 în cauza T-237/05, Éditions Odile Jacob SAS/Comisia**(Cauza C-404/10 P)**

(2010/C 274/30)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Smulders, O. Beynet, și P. Costa de Oliveira, agenți)

Celelalte părți în proces: Éditions Odile Jacob SAS, Lagardère SCA

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 9 iunie 2010, cauza T-237/05, Éditions Odile Jacob SAS/Comisia, în măsura în care a anulat decizia Comisiei din 7 aprilie 2005 prin care s-a respins cererea de acces la unele documente referitoare la procedura de control al operațiunilor de concentrare nr. COMP/M.2978;

— respingerea acțiunii în anulare formulată la Tribunal de intimata din recurs și pronunțarea unei hotărâri definitive asupra chestiunilor care fac obiectul prezentului recurs;

— obligarea intimitei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie, atât în primă instanță, cât și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Comisia invocă două motive în susținerea recursului formulat.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta invocă faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de interpretare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ prin omisiunea de a lua în considerare, în vederea interpretării excepțiilor de la dreptul de acces la documente, dispozițiile din Regulamentul nr. 4064/89 al Consiliului privind controlul operațiunilor de concentrare între întreprinderi ⁽²⁾. Astfel, dispozițiile generale referitoare la dreptul de acces ar trebui să țină cont de particularitățile procedurilor în materie de concurență și de garanțiile de confidențialitate oferite întreprinderilor vizate de o operațiune de concentrare.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, care cuprinde cinci aspecte, Comisia critică interpretarea eronată de către Tribunal a articolului 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, citat anterior, în măsura în care s-ar fi pronunțat în sensul că recurenta avea obligația de a analiza în mod concret și individual fiecare document menționat în cererea de acces, chiar în ipotezele în care se aplică în mod clar o excepție (primul aspect). Comisia contestă de asemenea interpretarea restrictivă efectuată de Tribunal a excepției referitoare la protecția obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit, interpretare potrivit căreia această excepție nu se poate aplica după adoptarea de către Comisie a deciziei sale de încheiere a procedurii administrative de control al unei concentrări (al doilea aspect). Pe de altă parte, recurenta invocă faptul că Tribunalul ar fi săvârșit o eroare vădită de drept apreciind necesar ca, pe de o parte, Comisia să efectueze o analiză concretă și individuală a documentelor, cu descrierea fiecărui conținut și, pe de altă parte, să fie consultați

terții, în pofida aplicabilității evidente a excepției referitoare la protecția intereselor comerciale (al treilea aspect). În plus, Comisia invocă o eroare de drept pe care ar fi săvârșit-o Tribunalul prin anularea deciziei sale de respingere a accesului la documentele interne, în condițiile în care aceste documente intră în domeniul de aplicare al excepției „procesului decizional” menționate la articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf (al patrulea aspect). În sfârșit, recurenta invocă interpretarea eronată a articolului 4 alineatul (6) din regulamentul citat anterior (al cincilea aspect).

(¹) Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

(²) Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 al Consiliului din 21 decembrie 1989 privind controlul operațiunilor de concentrare (JO L 395, p. 1).

Acțiune introdusă la 16 august 2010 — Comisia Europeană/Republica Estonia

(Cauza C-407/10)

(2010/C 274/31)

Limba de procedură: estona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Sipos și E. Randvere)

Pârâtă: Republica Estonia

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că Republica Estonia a omis să comunice măsurile necesare pentru transpunerea Directivei 2007/47/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 (de modificare a Directivei 90/385/CEE a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la dispozitivele medicale active implantabile, a Directivei 93/42/CEE a Consiliului privind dispozitivele medicale și a Directivei 98/8/CE privind comercializarea produselor biodestructive);

— obligarea Republicii Estonia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în ordinea juridică internă a expirat la 21 decembrie 2008.

(¹) JO L 247, p. 21.

Acțiune introdusă la 16 august 2010 — Comisia Europeană/Republica Estonia

(Cauza C-408/10)

(2010/C 274/32)

Limba de procedură: estona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: A. Sipos și E. Randvere, agenți)

Pârât: Republica Estonia

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că Republica Estonia nu a comunicat măsurile necesare pentru transpunerea Directivei 2008/31/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de abrogare a Directivei 84/539/CEE a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre în domeniul aparatelor electrice utilizate în medicina umană și veterinară;

— obligarea Republicii Estonia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în ordinea juridică internă a expirat la 31 decembrie 2008.

(¹) JO L 81, p. 57.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 16 august 2010 — Hauptzollamt Hamburg-Hafen/Afasia Knits Deutschland GmbH

(Cauza C-409/10)

(2010/C 274/33)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Pârâtă: Afasia Knits Deutschland GmbH

Întrebările preliminare

1. Împrejurarea că însăși Comisia Europeană este cea care întreprinde în principal în țara exportatoare controlul *a posteriori* asupra dovezilor de origine a mărfurilor, chiar dacă beneficiind de sprijinul autorităților locale, este conformă cu articolul 32 din Protocolul nr. 1 privind definiția conceptului „produse originare” și metodele de cooperare administrativă la Acordul de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană, pe de altă parte (¹)? Constatările efectuate pe această cale, consemnate într-un proces-verbal semnat și de un reprezentant al guvernului țării exportatoare, pot fi considerate drept rezultat al controlului în sensul dispoziției menționate?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Într-o situație precum cea din acțiunea principală, în care au fost anulate certificatele atestând statutul preferențial eliberate într-o anumită perioadă în țara exportatoare, pentru motivul că în urma unui control *a posteriori* nu a putut fi confirmată originea mărfurilor, fără a se putea totuși exclude posibilitatea ca unele mărfuri exportate să îndeplinească toate condițiile de origine, debitorul poate invoca principiul protecției încrederii legitime în temeiul articolului 220 alineatul (2) litera (b) al doilea și al treilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (²), având în vedere că certificatele atestând statutul preferențial prezentate puteau să fi fost corect întocmite, pe baza unei prezentări corecte a faptelor din partea exportatorului?

(¹) Acordul de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, semnat la Cotonou, la 23 iunie 2000 (JO L 317, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 23, p. 3).

(²) JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (England & Wales) la 18 august 2010 — NS/Secretary of State for the Home Department

(Cauza C-411/10)

(2010/C 274/34)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din acțiunea principală

Recurent: NS

Intimat: Secretary of State for the Home Department

Interveniente: 1) Amnesty International Limited și AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe), 2) United Nations High Commissioner for Refugees, 3) Equality and Human Rights Commission

Întrebările preliminare

1. O decizie luată de un stat membru în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul nr. 343/2003 al Consiliului⁽¹⁾ („regulamentul”) de a examina sau de a nu examina o cerere de azil în privința căreia nu este responsabil conform criteriilor stabilite la capitolul III din regulamentul intră sub incidența dreptului Uniunii în raport cu articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și/sau cu articolul 51 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”)?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

2. Un stat membru este exonerat de obligația de a respecta drepturile fundamentale recunoscute la nivelul Uniunii Europene [inclusiv drepturile prevăzute la articolul 1, la articolul 4, la articolul 18, la articolul 19 alineatul (2) și la articolul 47 din cartă] atunci când trimite solicitantul de azil în statul membru desemnat de articolul 3 alineatul (1) drept statul responsabil („statul responsabil”) în conformitate cu criteriile stabilite la capitolul III din regulamentul, indiferent care este situația în statul responsabil?
3. În special, obligația de a respecta drepturile fundamentale recunoscute la nivelul Uniunii Europene împiedică aplicarea unei prezumții absolute conform căreia statul responsabil va respecta (i) drepturile fundamentale ale solicitantului prevăzute de dreptul Uniunii Europene și/sau (ii) standardele minime impuse de Directiva 2003/9/CE⁽²⁾ („Directiva privind condițiile de primire”), de Directiva 2004/83/CE⁽³⁾ („Directiva privind standardele minime”) și/sau de Directiva 2005/85/CE⁽⁴⁾ („Directiva privind procedurile”) (denumite, împreună, „directivele”)?
4. În subsidiar, este un stat membru obligat de dreptul Uniunii și, în caz afirmativ, în ce condiții, să facă uz de posibilitatea prevăzută la articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de a examina o cerere de azil și de a-și asuma responsabilitatea în privința acesteia, în situația în care transferul către statul responsabil ar expune solicitantul unui risc privind încălcarea drepturilor sale fundamentale, în special a drepturilor prevăzute la articolul 1, la articolul 4, la articolul 18, la articolul 19 alineatul (2) și/sau la articolul 47 din cartă

și/sau riscului ca standardele minime prevăzute de directive să nu fie aplicate în cazul său?

5. Întinderea protecției conferite unei persoane căreia i se aplică regulamentul de principii generale ale dreptului Uniunii și, în special, de drepturile prevăzute la articolele 1, 18 și 47 din cartă este mai extinsă decât protecția conferită de articolul 3 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („convenția”)?
6. Este compatibilă cu drepturile prevăzute la articolul 47 din cartă o dispoziție de drept intern care impune unei instanțe să considere, pentru a stabili dacă o persoană poate fi returnată în mod legal într-un alt stat membru în temeiul regulamentului, că acest stat membru este un stat din care persoana respectivă nu va fi trimisă într-un alt stat cu încălcarea drepturilor de care aceasta se bucură potrivit convenției sau potrivit Convenției din 1951 și Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților?
7. În măsura în care întrebările anterioare se referă la obligațiile Regatului Unit, răspunsurile la întrebările 2-6 sunt influențate în vreun mod de Protocolul (nr. 30) privind aplicarea cartei în Polonia și în Regatul Unit?

---

(1) Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 50, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 56).

(2) Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre (JO L 31, p. 18, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 48).

(3) Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52).

(4) Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat (JO L 326, p. 13, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 242).

TRIBUNALUL

Ordonanța Tribunalului din 24 august 2010 — Grúas Abril Asistencia/Comisia

(Cauza T-386/09) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Concurență — Respingerea unei plângeri — Act care nu poate fi atacat de particulari — Inadmisibilitate”)

(2010/C 274/35)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Grúas Abril Asistencia, SL (Alicante, Spania) (reprezentant: R. L. García García, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și F. Castilla Contreras, agenți)

Obiectul

Acțiune prin care se urmărește anularea scrisorii Comisiei din 7 august 2009 prin care reclamanta este informată că faptele pentru care a formulat plângere în fața acesteia nu permit să se concluzioneze în sensul unei încălcări a articolelor 81 CE, 82 CE și 86 CE și că, în consecință, plângerea formulată va fi respinsă

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Grúas Abril Asistencia, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 282, 21.11.2009.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 iulie 2010 — Brinkmann/Germania

(Cauza T-261/10 R)

(„Procedură privind măsurile provizorii — Necompetență vădită”)

(2010/C 274/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Norbert Brinkmann (Rheine, Germania) (reprezentant: R. Wieggers, avocat)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Obiectul

Cerere de suspendare a aplicării articolelor 47 și 48bis din Codul notarial federal german (Bundesnotarordnung) în ceea ce îl privește pe reclamant.

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 10 iunie 2010 — PPG și SNF/AEPC

(Cauza T-268/10)

(2010/C 274/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Bruxelles, Belgia) și SNF SAS (Andrezieux Bouthéon, Franța) (reprezentanți: K. Van Maldegem, R. Cana, avocați și P. Sellar, solicitor)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (AEPC)

Concluziile reclamantelor

- Admiterea acțiunii ca întemeiată;
- anularea actului atacat;
- obligarea AEPC la plata cheltuielilor de judecată;
- impunerea oricăror alte măsuri necesare.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele urmăresc anularea parțială a deciziei Agenția Europeană pentru Produse Chimice („AEPC”) de a identifica acrilamida (CE nr. 201-173-7) (nr. CAS 79-06-1) drept o substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ („REACH”), în conformitate cu articolul 59 REACH.

Reclamantele consideră că actul atacat este nelegal, întrucât se întemeiază pe o apreciere a acrilamidei viciată din punct de vedere științific și juridic, din moment ce se bazează pe dovezi care nu sunt suficient de fiabile și de convingătoare. În opinia reclamantelor, AEPC a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin adoptarea actului atacat, cu încălcarea articolului 2 alineatul (8) și a articolului 59 REACH și cu încălcarea obligației sale de examinare a dovezilor cu atenție și imparțialitate.

În continuare, reclamantele pretind că actul atacat încalcă o serie de principii generale ale dreptului Uniunii, precum principiul proporționalității și principiul nediscriminării, întrucât discriminează acrilamida în raport cu alte substanțe comparabile fără nicio justificare obiectivă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

Recurs introdus la 20 iulie 2010 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii pronunțate la 11 mai 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-30/08, Nanopoulos/Comisia

(Cauza T-308/10 P)

(2010/C 274/38)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall, agent, E. Bourtzalas și E. Antypas, avocați)

Cealaltă parte în proces: Fotios Nanopoulos (Itzig, Luxemburg)

Concluziile recurente

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 11 mai 2010, pronunțată în cauza F-30/08, Nanopoulos/Comisia;
- în subsidiar, determinarea cuantumului corect al despăgubirii și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță și recursului.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentului recurs, recurenta solicită anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 11 mai 2010, pronunțată în cauza F-30/08, Nanopoulos/Comisia, care a obligat Comisia la plata către pârât a unei despăgubiri de 90 000 de euro pentru prejudiciul moral și la suportarea tuturor cheltuielilor de judecată.

În susținerea recursului, Comisia invocă următoarele motive:

- încălcarea articolelor 90 și 91 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) și a principiului securității juridice, în măsura în care Tribunalul Funcției Publice a săvârșit o eroare de drept atunci când a apreciat că respectiva cerere formulată de pârât trebuia considerată o cerere în despăgubiri, fără a formula nicio motivare;

- eroare de drept și lipsă de motivare, în măsura în care Tribunalul Funcției Publice a apreciat că respectiva cerere în despăgubiri a fost formulată în timp util și că decizia de inițiere a procedurii disciplinare a încălcat prezumția de nevinovăție;
- încălcarea dreptului comunitar, eroare de drept și lipsă de motivare, în măsura în care Tribunalul Funcției Publice nu a aplicat criteriul juridic care impune o „încălcare suficient de gravă” și nu a explicat pentru ce motiv trebuia să se îndeparteze în speță de la jurisprudența existentă;
- încălcarea articolului 24 din statut, eroare de drept și lipsă de motivare, în măsura în care Tribunalul Funcției Publice a apreciat că AIPN era obligată să asiste imediat pârâtul, fără anchetă prealabilă și înainte de expirarea termenului de patru luni prevăzut la articolul menționat pentru a soluționa o cerere;
- erori vădite de drept și de motivare, în măsura în care Tribunalul Funcției Publice a apreciat, în primul rând, că pentru preținsele scurgeri în presă era responsabilă Comisia și, în al doilea rând, că aceasta a săvârșit o eroare atunci când a pus în aplicare procedura disciplinară;
- încălcarea principiului proporționalității și eroare de drept în măsura în care Tribunalul Funcției Publice a pronunțat obligarea la plata unei despăgubiri de 90 000 de euro pentru prejudiciul moral suferit de pârât.

Acțiune introdusă la 23 iulie 2010 — Groupe Partouche/Comisia

(Cauza T-315/10)

(2010/C 274/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Groupe Partouche SA (Paris, Franța) (reprezentant: J.-J. Sebag, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Comisiei de a nu se opune unei concentrări;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită anularea Deciziei C(2010) 3333 a Comisiei din 12 mai 2010 prin care a fost declarat compatibil cu piața comună și cu Acordul privind SEE un proiect de concentrare prin intermediul căruia Française des Jeux și Groupe Lucien Barrière dobândeau controlul comun al întreprinderii Newco, însărcinată cu dezvoltarea și cu exploatarea unui site internet de poker în Franța.

În susținerea acțiunii, reclamantul arată că examinarea concentrării în cauză ar fi trebuit trimisă de Comisie Republicii Franceze, având în vedere posibilitatea ca aceasta să afecteze semnificativ situația concurențială din Franța pe piața relevantă.

Acțiune introdusă la 23 iulie 2010 — HIM/Comisia

(Cauza T-316/10)

(2010/C 274/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Health Information Management (HIM) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: P. Zeegers, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Declararea prezentei cereri admisibilă și întemeiată; prin urmare:

- obligarea Comisiei Europene la plata sumei de 11 821,35 euro majorată cu dobânzi de întârziere la rata legală în vigoare în Belgia, începând cu data de 16 iunie 2010;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată, a căror valoare este estimată provizoriu la suma de 5 000 de euro.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, întemeiată pe o clauză compromisorie, reclamanta solicită în esență Tribunalului să constate că, pentru calcularea cheltuielilor generale ale reclamantei care trebuie suportate de Comisie (aferele unor contracte încheiate în cadrul programului specific eTen), și anume partea din cheltuielile generale ce poate fi legată de prestările personalului repartizat pentru proiect, subcontractanții nu trebuie luați în calcul în cadrul personalului reclamantei, în măsura în care acești subcontractanți nu determină nicio cheltuială generală pentru reclamantă. Prin urmare, costurile pentru subcontractanți nu ar trebui incluse în valoarea totală a cheltuielilor de personal la care se împarte valoarea totală a cheltuielilor generale pentru a se ajunge la numitorul ce trebuie utilizat pentru determinarea procentului de cheltuieli generale eligibile.

În susținerea acțiunii, reclamanta susține că, în măsura în care costurile pentru subcontractanți nu fac parte din *costurile de personal eligibile*, a calcula subcontractanții în cadrul personalului reclamantei la stabilirea valorii cheltuielilor totale de personal ce trebuie utilizată pentru determinarea procentului din *cheltuielile generale eligibile* determină apariția unei incoerențe.

În plus, a calcula subcontractanții în cadrul personalului reclamantei ar aduce atingere reclamantei, în măsura în care această metodă ar avea ca efect creșterea valorii numitorului și, în consecință, scăderea proporțională a procentului cheltuielilor generale eligibile.

Acțiune introdusă la 11 august 2010 — Van Parys/Comisia

(Cauza T-324/10)

(2010/C 274/41)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Léon Van Parys NV (Antwerpen, Belgia) (reprezentanți: P. Vlaemminck și A. Hubert, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Comisiei din 6 mai 2010, adoptată în dosarul REC 07/07, prin care se constată că înscrierea ulterioară în evidența contabilă a taxelor la import este justificată într-un caz specific și că remiterea acestor taxe este justificată în raport cu un debitor vamal, însă nu este justificată în raport cu un alt debitor vamal;

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În perioada cuprinsă între 22 iunie 1998 și 8 noiembrie 1999, reclamanta și comisarul său în vamă ar fi prezentat autorităților vamale din Antwerpen certificate AGRIM spaniole falsificate pentru importul de banane din Ecuador. În consecință, s-ar fi beneficiat în mod nelegal de aplicarea tarifului preferențial.

Reclamanta a obținut toate certificatele spaniole pretins falsificate, care au ocazionat recuperarea ulterioară a taxelor la import, de la intermediarul său portughez, în calitatea acestuia de reprezentant fiscal, cu care filiala italiană a reclamantei purta tratative de mai mulți ani pentru cumpărarea de certificate spaniole și portugheze.

Administrația belgiană a vămilor și a accizelor a introdus la Comisia Europeană o cerere având ca obiect nerecuperarea ulterioară și/sau remiterea taxelor la import recuperate ulterior. În ceea ce privește importurile din anul 1999, Comisia Europeană a adoptat o decizie negativă împotriva căreia reclamanta a introdus prezenta acțiune în anulare.

Reclamanta se întemeiază pe șase motive pentru anularea deciziei menționate.

În primul rând, reclamanta invocă o încălcare a articolului 239 din Codul vamal comunitar, a Regulamentului (CEE) nr. 1442/93 și a Regulamentului (CE) nr. 2362/98, precum și a practicilor comerciale recunoscute, astfel cum acestea sunt descrise de OMC (Organizația Mondială a Comerțului). Potrivit reclamantei, Comisia a încălcat aceste dispoziții, care permiteau dobândirea dreptului de utilizare a certificatelor potrivit metodei comerciale aplicate de reclamantă, atunci când a decis în mod greșit că reclamanta a acționat cu neglijență.

În al doilea rând, reclamanta invocă o încălcare a articolului 239 din Codul vamal comunitar și a principiului proporționalității. Comisia a decis că falsificarea constatată a certificatelor spaniole depășește riscul comercial normal și că trebuie considerată o situație specială. Reclamanta contestă însă faptul că nu a acționat ca un comerciant diligent și că, prin urmare, condițiile articolului 239 din Codul comunitar vamal nu sunt îndeplinite.

În al treilea rând, potrivit reclamantei, Comisia a încălcat articolul 239 din Codul vamal comunitar, articolul 211 din Tratatul CE, principiul încrederii legitime și principiul general *patere legem quam ipse fecisti*. Comisia a impus reclamantei obligații de diligență mai stricte decât cele cerute de reglementare și care sunt obișnuite în acest sector, deși Comisia și autoritățile spaniole nu și-au îndeplinit propriile obligații legale.

În al patrulea rând, reclamanta invocă o încălcare a articolului 239 din Codul vamal comunitar și a principiului egalității de tratament întrucât, în mod greșit, Comisia a aplicat importurilor din anul 1998 un alt tratament decât cel aplicat importurilor din anul 1999.

În al cincilea rând, potrivit reclamantei, a fost încălcat articolul 220 alineatul (2) litera (b) din Codul vamal comunitar. Nu este posibil să se stabilească fără nicio dificultate că autoritățile vamale spaniole nu au săvârșit o eroare în sensul articolului 220 alineatul (2) litera (b) din Codul vamal comunitar.

În al șaselea rând, reclamanta invocă o încălcare a normelor fundamentale de procedură și, în special, a dreptului său la apărare.

Acțiune introdusă la 12 august 2010 — Yoshida Metal Industry/OAPI — Pi-Design (suprafață acoperită cu cercuri negre)

(Cauza T-331/10)

(2010/C 274/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Yoshida Metal Industry Co., Ltd (Niigata, Japonia) (reprezentanți: S. Vereja, K. Muraro și M. Balestrieri, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pi-Design AG, (Triengen, Elveția)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 20 mai 2010 din cauza R 1235/2008-1;
- menținerea deciziei diviziei de anulare din 21 iulie 2008 privind cererea de marcă comunitară nr. 1371244;
- menținerea validității înregistrării mărcii comunitare nr. 1371244;
- obligarea pârâtului și a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă reprezentând o suprafață acoperită cu cercuri negre pentru bunuri din clasele 8 și 21 — înregistrarea mărcii comunitare nr. 1371244

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: partea care solicită declararea nulității și-a întemeiat cererea pe motive absolute de refuz în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009

Decizia diviziei de anulare: Respinge cererea de declarare a nulității mărcii comunitare.

Decizia camerei de recurs: Anulează decizia atacată și declară nulă înregistrarea mărcii comunitare.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 7 alineatul (1) litera (e) sub-punctul (ii) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a concluzionat în mod greșit că dispozițiile acestor articole sunt aplicabile mărcii comunitare atacate.

Acțiune introdusă la 17 august 2010 — ATC și alții/Comisia

(Cauza T-333/10)

(2010/C 274/43)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamanți: Animal Trading Company (ATC) BV (Loon op Zand, Țările de Jos), Avicentra NV (Malle, Belgia), Borgstein birds and Zoofood Trading VOF (Wamel, Țările de Jos), Bird Trading Company Van der Stappen BV (Dongen, Țările de Jos), New Little Bird's srl. (Anagni, Italia), Vogelhuis Kloeg (Zevenbergen, Țările de Jos), Pistone Giovanni (Westerlo, Belgia) (reprezentanți: M. Osse și J. Houdijk, avocați)

Pârâte: Comisia Europeană și Uniunea Europeană, reprezentată de Comisia Europeană

Concluziile reclamanților

- Obligarea Uniunii Europene și/sau a Comisiei Europene la plata de despăgubiri pentru prejudiciul pe care reclamanții l-au suferit ca urmare a adoptării Deciziei 2005/760/CE ⁽¹⁾ și/sau a extinderii efectelor acesteia prin Decizia 2005/862/CE ⁽²⁾, și/sau Decizia 2006/79/CE ⁽³⁾, și sau Decizia 2006/405/CE ⁽⁴⁾, și/sau Decizia 2006/522/CE ⁽⁵⁾, și/sau Decizia 2007/21/CE ⁽⁶⁾, și/sau Decizia 2007/183/CE ⁽⁷⁾, și/sau ca urmare a adoptării Regulamentului (CE) nr. 318/2007 ⁽⁸⁾;
- obligarea Uniunii Europene și/sau a Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată, precum și a cheltuielilor extra-judiciare.

Motivele și principalele argumente

Reclamanții solicită despăgubiri pentru prejudiciul pe care l-au suferit ca urmare, în primul rând, a interdicției importurilor de păsări capturate în mediul lor natural, care a intrat în vigoare în octombrie 2005, în al doilea rând, a extinderii acestei interdicții, iar în al treilea rând, a restricțiilor care sunt în vigoare de la 1 iulie 2007 în ceea ce privește importurile de păsări și care în fapt reprezintă o continuitate a interzicerii importurilor de păsări capturate în mediul lor natural.

În ceea ce privește prima parte a cererii lor de despăgubire, care privește adoptarea Deciziei 2005/760/CE, reclamanții invocă trei motive.

În primul rând, reclamanții susțin că, în ceea ce privește exercitarea competențelor care îi revin în temeiul articolului 18 din Directiva 94/496 ⁽⁹⁾, Comisia nu avea decât o marjă de apreciere foarte limitată, iar aceasta și-a depășit respectivele competențe prin interzicerea importurilor din țări în care nu au existat cazuri de gripă aviară sau în care nu a existat un risc concret de contaminare.

În al doilea rând, reclamanții arată că, chiar și în cazul în care Comisia ar fi avut o marjă de apreciere mai largă la exercitarea competențelor sale, aceasta a săvârșit o încălcare destul de serioasă. În această privință, reclamanții susțin că a fost făcută, de către Comisie, o greșită apreciere a competențelor sale, că aceasta a încălcat principiile proporționalității și egalității de tratament, nu a respectat dreptul de proprietate și nici libertatea de a desfășura o activitate economică, săvârșind de asemenea o încălcare a principiului privind protecția încrederii legitime.

În continuare, reclamanții susțin că au suferit un prejudiciu real și cert și că există o legătură de cauzalitate între prejudiciu și comportamentul ilicit al Comisiei.

În al treilea rând, reclamanții arată că prejudiciul pe care l-au suferit are un caracter anormal și special în măsura în care excedează riscurilor economice asociate cu activitățile din sectorul în cauză. În opinia reclamanților, introducerea unei interdicții totale a importurilor de păsări nu era previzibilă și a avut un efect deosebit de negativ asupra celor ce comercia-lizează păsări sălbatice. Reclamanții solicită de aceea să se stabilească răspunderea Comisiei chiar și în cazul în care se va hotărî că aceasta a acționat în mod licit.

În cea de a doua parte a cererii de despăgubire, reclamanții solicită despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a extinderii interdicției importurilor de păsări sălbatice din țări terțe. Ei se întemeiază pe aceleași trei motive ca acelea invocate în prima parte a cererii de despăgubire.

În sfârșit, reclamantul solicită despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a Regulamentului (CE) nr. 318/2007, care prevede că importurile de păsări trebuie restrânse la păsările crescute în captivitate și care provin dintr-un număr foarte redus de țări terțe. Reclamantul invocă în acest sens trei motive.

În primul rând, reclamantul arată că Regulamentul (CE) nr. 318/2007 nu are un temei juridic definit în mod adecvat. Ei susțin că Directivele 91/496 și 92/65⁽¹⁰⁾ nu cuprind niciun temei juridic pentru adoptarea Regulamentului nr. 318/2007 de către Comisie.

În al doilea rând, reclamantul afirmă că a existat o încălcare a principiilor egalității de tratament și proporționalității, pe lângă o încălcare a libertății de a desfășura o activitate economică și a dreptului de proprietate.

Reclamantul susține în continuare că au suferit un prejudiciu real și cert și că există o legătură de cauzalitate între prejudiciu și comportamentul ilicit al Comisiei.

În al treilea rând, reclamantul mai solicită ca, și în ipoteza în care se va considera că Comisia a acționat în mod licit, Curtea să se pronunțe în sensul în care Comisia este răspunzătoare pentru prejudiciul suferit ca urmare a adoptării Regulamentului (CE) nr. 318/2007.

-
- (1) Decizia 2005/760/CE a Comisiei din 27 octombrie privind unele măsuri de protecție referitoare la prezența gripei aviare puternic patogene în anumite țări terțe, aplicabile importului de păsări ținute în captivitate (JO L 285, p. 60, Ediție specială, 03/vol. 66, p. 198).
- (2) Decizia 2005/862/CE a Comisiei din 30 noiembrie 2005 de modificare a Deciziilor 2005/759/CE și 2005/760/CE în ceea ce privește măsurile de luptă împotriva gripei aviare la alte păsări decât păsările de curte (JO 2005 L 317, p. 19, Ediție specială, 03/vol. 67, p. 176).
- (3) Decizia 2006/79/CE a Comisiei din 31 ianuarie 2006 de modificare a Deciziilor 2005/759/CE și 2005/760/CE în ceea ce privește o prelungire a perioadei de aplicare a acestora (JO L 36, p. 48).
- (4) Decizia 2006/405/CE a Comisiei din 7 iunie 2006 de modificare a Deciziilor 2005/710/CE, 2005/734/CE, 2005/758/CE, 2005/759/CE, 2005/760/CE, 2006/247/CE și 2006/265/CE în ceea ce privește anumite măsuri de protecție împotriva influenței aviare înalt patogene (JO L 158, p. 14, Ediție specială, 03/vol. 72, p. 166).
- (5) Decizia 2006/522/CE a Comisiei din 25 iulie 2006 de modificare a Deciziilor 2005/759/CE și 2005/760/CE privind unele măsuri de protecție referitoare la gripa aviară puternic patogenă și la introducerea anumitor păsări vii în Comunitate (JO L 205, p. 28).
- (6) Decizia 2007/21/CE a Comisiei din 22 decembrie 2006 de modificare a Deciziei 2005/760/CE în ceea ce privește anumite măsuri de protecție referitoare la prezența gripei aviare puternic patogene și importurile de păsări, altele decât păsările de curte, în Comunitate (JO 2007 L 7, p. 44, Ediție specială, 3/vol. 81, p. 268).
- (7) Decizia 2007/183/CE a Comisiei din 23 martie 2007 privind unele măsuri de protecție referitoare la prezența gripei aviare puternic patogene în anumite țări terțe, aplicabile importului de păsări ținute în captivitate (JO L 84, p. 44).

- (8) Regulamentul (CE) nr. 318/2007 al Comisiei din 23 martie 2007 de stabilire a condițiilor de sănătate animală pentru importurile anumitor păsări în Comunitate și a condițiilor de carantină (JO L 84, p. 7).
- (9) Directiva Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate și de modificare a Directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE (JO L 268, p. 56, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 151).
- (10) Directiva 92/65/CEE a Consiliului din 13 iulie 1992 de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute în anexa A punctul 1 la Directiva 90/425/CEE (JO 1992 L 268, p. 54, Ediție specială, 03/vol. 11, p. 143).

Acțiune introdusă la 10 august 2010 — Abercrombie & Fitch Europe/OAPI — Gilli (GILLY HICKS)

(Cauza T-336/10)

(2010/C 274/44)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Abercrombie & Fitch Europe SA (Mendrisio, Elveția)
(reprezentanți: S. Malynicz, Barrister, D. Stone și L. Ritchie, Solicitors)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:
Gilli Srl (Milano, Italia)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 20 mai 2010 în cauza R 832/2008-1, și

— obligarea pârâtului și a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „GILLY HICKS”, pentru produse și servicii din clasele 3, 14, 25 și 35 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 5194543.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă comunitară „GILLI”, înregistrată sub numărul 3566007 pentru produse din clasele 3,9,14 și 25.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în parte.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată în parte.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul Consiliului nr. 207/2009, întrucât camera de recurs nu a efectuat o comparație a mărcilor corectă din punct de vedere vizual, auditiv sau conceptual și prin urmare a apreciat în mod eronat că există un risc de confuzie.

Ordonanța Tribunalului din 24 august 2010 — Pineapple Trademarks/OHMI — Dalmau Salmons (KUSTOM)

(Cauza T-272/09) ⁽¹⁾

(2010/C 274/45)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 220, 12.9.2009.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (ședință plenară)
din 1 iulie 2010 — Mandt/Parlamentul European**

(Cauza F-45/07) ⁽¹⁾

*(Funcție publică — Funcționari — Pensie de urmaș —
Articolul 79 din statut — Articolul 18 din anexa VIII la
statut — Soț supraviețuitor — Recunoaștere a calității de
soț supraviețuitor pentru două persoane — Reducere cu
50 % — Încredere legitimă — Regulă de concordanță)*

(2010/C 274/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Wolfgang Mandt (Kreuztal, Germania) (reprezentant:
B. Kolb, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: inițial K. Zejdová, J.
F. de Wachter și U. Rösslein, agenți, ulterior J. F. de Wachter, K.
Zejdová și S. Seyr, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtului: Kurt-Wolfgang Braun
Neumann decedat la 9 octombrie 2009, având ca unic
moștenitor pe Shirley Meyer (Bedburg-Hau, Germania) (repre-
zentant: P. Ames, avocat)

Obiectul

Anularea deciziei Parlamentului European din 8.2.2007 de
respingere a reclamației depuse de reclamant cu privire la
reducerea pensiei de urmaș cu 50 % — Cerere de plată integrală

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra concluziilor
prin care se solicită Parlamentului European plata către domnul
Mandt a pensiei de urmaș în integralitate, în măsura în care aceste
concluzii privesc perioada ulterioară datei de 31 octombrie 2009.

2. Respinge celelalte capete de cerere.

3. Fiecare parte, inclusiv intervenientul, suportă propriile cheltuieli de
judecată.

⁽¹⁾ JO C 183, 4.8.2007, p. 43.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din
7 iulie 2010 — Tomas/Parlamentul European**

(Cauzele F-116/07, F-13/08 și F-31/08) ⁽¹⁾

*[Funcție publică — Agenți temporari — Articolul 2 litera (c)
din RAA — Concediere — Raport bazat pe încredere —
Consultarea prealabilă a comitetului pentru personal din
cadrul Parlamentului European — Lipsă]*

(2010/C 274/47)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamant: Stanislovas Tomas (Vilnius, Lituania) (reprezentant:
M. Michalauskas)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: A. Lukošūtė și K.
Zejdová, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, anularea deciziei AIPN de a concedia reclamantul
și, pe de altă parte, o cerere de reparare a prejudiciului moral și
material suferit

Dispozitivul

1. Respinge acțiunile F-116/07 și F-13/08.

2. Obligă Parlamentul European la plata către domnul Stanislovas
Tomas a sumei de 1 000 de euro pentru repararea prejudiciului
moral pe care acesta l-a suferit.

3. Respinge celelalte capete de cerere în cauză F-31/08.

4. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată aferente acțiunilor F-116/07, F-13/08 și F-31/08.

(¹) JO C 64, 8.3.2008, p. 65; JO C 142, 7.6.2008, p. 39 și JO C 158, 21.6.2008 p. 26.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 1 iulie 2010 — Füller-Tomlinson/Parlamentul European

(Cauza F-97/08) (¹)

(Funcție publică — Fost agent temporar — Boală profesională — Atingere adusă integrității fizice și psihice — Durata procedurii prin care se urmărește recunoașterea originii profesionale a bolii)

(2010/C 274/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Paulette Füller-Tomlinson (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: K. Zejdová și S. Seyr, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei prin care se stabilește la 20 % partea de invaliditate permanentă parțială imputabilă originii profesionale a bolii, precum și, în subsidiar, obligarea pârâtului la plata unei sume cu titlu de reparare a prejudiciului moral suferit de reclamantă

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Dna Füller-Tomlinson este obligată la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 44, 21.2.2009, p. 76.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 1 iulie 2010 — Časta/Comisia

(Cauza F-40/09) (¹)

(Funcție publică — Concurs general — Neadmitere la proba orală — Cerere de reexaminare — Obligație de motivare — Experiența profesională cerută — Depunere tardivă a unui certificat — Principiul egalității de tratament — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubire)

(2010/C 274/49)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamant: Radek Časta (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: L. Tahotná, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Eggers și M. L. Jelínek, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cererea de anulare a deciziei EPSO de a nu îl admite pe reclamant la probele orale ale concursului general EPSO/AD/107/07-LAW, deoarece nu îndeplinește condiția privind experiența de 3 ani într-un post de conducere. Pe de altă parte, obligarea pârâtei să plătească reclamantului o sumă de bani, pentru repararea prejudiciului material și moral pe care l-a suferit

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Domnul Časta suportă totalitatea cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 153, 4.7.2009, p. 51.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din
4 mai 2010 — Fries Guggenheim/Cedefop**

(Cauza F-47/09) (¹)

**(Funcție publică — Agent temporar — Neprelungirea
contractului — Articolul 11a din statut — Articolul 1 al
șaselea paragraf din anexa II la statut — Funcție de repre-
zentare a personalului — Obligație de imparțialitate și de
independență)**

(2010/C 274/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Éric Mathias Fries Guggenheim (Strasbourg, Franța)
(reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Pârât: Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profe-
sionale (reprezentant: M. Fuchs, agent, asistat de B. Wägenbaur,
avocat)

Obiectul

Anularea deciziei CEDEFOP de a nu prelungi contractul de
agent temporar al reclamantului și, în cazul în care nu este
reintegrat, obligarea pârâtului la plata unor daune interese
către acesta pentru repararea prejudiciului moral suferit

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Îl obligă pe domnul Fries Guggenheim la plata cheltuielilor de
judecată.

(¹) JO C 153, 4.7.2009, p. 52.

**Acțiune introdusă la 3 august 2010 — Mantzouratos/
Parlamentul European**

(Cauza F-64/10)

(2010/C 274/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Andreas Mantzouratos (Bruxelles, Belgia) (repre-
zentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Cerere de anulare a deciziei Parlamentului European de a nu îl
promova pe reclamant în gradul AD 13 în cadrul exercițiului de
promovare 2009, precum și a deciziilor de promovare în gradul
amintit a funcționarilor care dispun de mai puține puncte de
merit decât reclamantul

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei Parlamentului European de a nu îl
promova pe reclamant în gradul AD 13 în cadrul exerci-
țiului de promovare 2009, precum și a deciziilor de
promovare în gradul amintit a funcționarilor care dispun
de mai puține puncte de merit decât acesta;

— obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de
judecată.

Numărul informării	Cuprins (continuare)	Pagina
2010/C 274/44	Cauza T-336/10: Acțiune introdusă la 10 august 2010 — Abercrombie & Fitch Europe/OAPI — Gilli (GILLY HICKS)	29
2010/C 274/45	Cauza T-272/09: Ordonanța Tribunalului din 24 august 2010 — Pineapple Trademarks/OHMI — Dalmau Salmons (KUSTOM)	30
Tribunalul Funcției Publice		
2010/C 274/46	Cauza F-45/07: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (ședință plenară) din 1 iulie 2010 — Mandt/Parlamentul European (Funcție publică — Funcționari — Pensie de urmaș — Articolul 79 din statut — Articolul 18 din anexa VIII la statut — Soț supraviețuitor — Recunoaștere a calității de soț supraviețuitor pentru două persoane — Reducere cu 50 % — Încredere legitimă — Regulă de concordanță)	31
2010/C 274/47	Cauzele F-116/07, F-13/08 și F-31/08: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 7 iulie 2010 — Tomas/Parlamentul European [Funcție publică — Agenți temporari — Articolul 2 litera (c) din RAA — Concediere — Raport bazat pe încredere — Consultarea prealabilă a comitetului pentru personal din cadrul Parlamentului European — Lipsă]	31
2010/C 274/48	Cauza F-97/08: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 1 iulie 2010 — Füller-Tomlinson/Parlamentul European (Funcție publică — Fost agent temporar — Boală profesională — Atingere adusă integrității fizice și psihice — Durata procedurii prin care se urmărește recunoașterea originii profesionale a bolii)	32
2010/C 274/49	Cauza F-40/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 1 iulie 2010 — Časta/Comisia (Funcție publică — Concurs general — Neadmitere la proba orală — Cerere de reexaminare — Obligație de motivare — Experiența profesională cerută — Depunere tardivă a unui certificat — Principiul egalității de tratament — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubire)	32
2010/C 274/50	Cauza F-47/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 4 mai 2010 — Fries Guggenheim/Cedefop (Funcție publică — Agent temporar — Neprelungirea contractului — Articolul 11a din statut — Articolul 1 al șaselea paragraf din anexa II la statut — Funcție de reprezentare a personalului — Obligație de imparțialitate și de independență)	33
2010/C 274/51	Cauza F-64/10: Acțiune introdusă la 3 august 2010 — Mantzouratos/Parlamentul European	33

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO